

Nowa Dyrektywa 2013/35/UE ustanawia minimalne wymagania w zakresie ochrony zdrowia pracowników i zajmuje się zagrożeniami zdrowia i bezpieczeństwa wynikającymi lub mogącymi wynikać z narażenia na pola elektromagnetyczne **w czasie pracy**. Przepisy **nie dotyczą** ochrony ogółu ludności przed ustalonymi niepożądanymi skutkami dla zdrowia, które mogą wynikać z narażenia na pola elektromagnetyczne w obszarach ogólnodostępnych. **Odrębne przepisy** dotyczą także takich zagadnień jak:

- kompatybilność elektromagnetyczna
- wprowadzanie do obrotu urządzeń radiowych
- wprowadzanie do obrotu urządzeń medycznych

Zakres zastosowania niniejszej dyrektywy nie obejmuje sugerowanych skutków odległych (w czasie). Pojawiła się ważna deklaracja:

W przypadku pojawienia się ugruntowanych dowodów naukowych dotyczących sugerowanych skutków odległych Komisja rozważa odpowiednią reakcję polityczną, w tym, w stosownym przypadku, przedstawienie wniosku ustawodawczego dotyczącego takich skutków.

W dyrektywie wyraźnie stwierdzono, że **wszyscy pracodawcy** mają obowiązek przeprowadzenia oceny zagrożeń wynikających z wykonywanej pracy oraz wdrożenia środków ochronnych i zapobiegawczych w celu ograniczenia wykrytych zagrożeń.

Jeżeli na podstawie ogólnie dostępnych informacji nie można wiarygodnie stwierdzić zgodności z GPO, ocena narażenia jest przeprowadzana na podstawie pomiarów lub obliczeń.

Artykuł 5 zawiera przepisy mające na celu unikanie lub ograniczanie zagrożeń. W artykule 6, 7, 8 dyrektywy zawarte są wymagania dotyczące informowania pracowników o zagrożeniach, obowiązku prowadzenia szkoleń oraz prowadzenie dostosowanej do wymogów profilaktyki lekarskiej.

Dyrektywa o polach elektromagnetycznych określa **bezpośrednie i pośrednie skutki** oddziaływania na człowieka, wywoływane przez pola elektromagnetyczne.

Skutki bezpośrednie podzielono na trzy kategorie:

- skutki termiczne, takie jak ogrzanie tkanki przez pochłoniętą energię pól
- elektromagnetycznych, skutki nietermiczne, takie jak pobudzenie mięśni, nerwów lub narządów zmysłów,
- prądy kończynowe.

Skutki pośrednie mają miejsce, gdy obecność przedmiotu w polu elektromagnetycznym może spowodować zagrożenie dla bezpieczeństwa lub zdrowia (zakłócenie działania elektronicznych wyrobów medycznych, przemieszczanie się przedmiotów).

Dyrektywa o polach elektromagnetycznych zobowiązuje pracodawców do ustalenia, którzy pracownicy narażeni są na szczególne zagrożenie, w tym dotyczy pracowników z wszczepionymi aktywnymi lub pasywnymi wyrobami medycznymi, takimi jak rozruszniki serca, jak również pracowników używających wyrobów medycznych przeznaczonych do wprowadzenia w części do ludzkiego ciała, takich jak pompy insulinowe oraz dotyczy pracownic w ciąży.

Wprowadzono nowe definicje - graniczne poziomy oddziaływania (**GPO**) i interwencyjne poziomy narażenia (**IPN**). Górne i dolne wartości obu wielkości są określone w załącznikach II i III. „Interwencyjne poziomy narażenia (IPN)” oznaczają poziomy operacyjne ustalone w celu uproszczenia procesu wykazywania zgodności z odnośnymi GPO.

W celu ułatwienia wdrażania dyrektywy opracowano niewiążący podręcznik, w którym przedstawiono kilka istotnych zagadnień związanych wymaganiami metrologicznymi i sposobami oceny wyników pomiarów:

a) określania narażenia z uwzględnieniem odpowiednich norm europejskich lub międzynarodowych, w tym:

- *metod obliczeniowych stosowanych w ocenie GPO,*
- *uśredniania przestrzennego zewnętrznych pól elektrycznych i pól magnetycznych,*
- **wytycznych dotyczących niepewności pomiarów i obliczeń;**

b) wytycznych dotyczących wykazywania zgodności w przypadku szczególnych rodzajów niejednorodnego narażenia w szczególnych sytuacjach, w oparciu o ustaloną dozymetrię;

*c) opisu „**metody ważonej wartości szczytowej**” w odniesieniu do pól małej częstotliwości i „**metody sumowania pól wieloczęstotliwościowych**”.*